

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Zubka a soudců Mgr. Dušana Broulíka a JUDr. Martina Putíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Martin H.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátkou JUDr. Zdeňkou Doležilkovou
sídlem Ovesná 356/7, Nová Bělá, 724 00 Ostrava

proti

žalovanému: **statutární město Ostrava - Městská policie Ostrava**, IČO 00845451
sídlem Prokešovo náměstí 1803/8, Moravská Ostrava, 729 30 Ostrava
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Ondrušem
sídlem Bubeníčková 502/42, 615 00 Brno

o náhradu mzdy

o odvolání obou účastníků proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě č. j. 83 C 12/2017-125 ze dne 11. 12. 2017

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I ohledně částky 266 957 Kč s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky
 - 8 219 Kč za dobu od 1. 12. 2014 do zaplacení,
 - 18 318 Kč za dobu od 1. 1. 2015 do zaplacení,
 - 18 212 Kč za dobu od 1. 2. 2015 do zaplacení,
 - 17 666 Kč za dobu od 1. 3. 2015 do zaplacení,
 - 16 000 Kč za dobu od 1. 4. 2015 do zaplacení,
 - 19 300 Kč za dobu od 1. 5. 2015 do zaplacení,
 - 20 000 Kč za dobu od 1. 6. 2015 do zaplacení,
 - 19 200 Kč za dobu od 1. 7. 2015 do zaplacení,
 - 18 872 Kč za dobu od 1. 8. 2015 do zaplacení,
 - 13 743 Kč za dobu od 1. 10. 2015 do zaplacení,
 - 24 709 Kč za dobu od 1. 11. 2015 do zaplacení,
 - 24 709 Kč za dobu od 1. 12. 2015 do zaplacení,
 - 24 709 Kč za dobu od 1. 1. 2016 do zaplacení,
 - 23 300 Kč za dobu od 1. 2. 2016 do zaplacení,**zrušuje** a řízení se v této části **zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy všech stupňů.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Ostravě na nákladech řízení žalobce spočívajících v odměně ustanovené zástupkyně a jejich hotových výdajích v souvislosti se zastupováním žalobce v řízení před soudy všech stupňů s výjimkou posledního

odvolacího řízení po rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 2. 2023 č. j. 21 Cdo 1277/2021-444 částku 88 164 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení.

- IV. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Ostravě 100 % nákladů řízení žalobce spočívajících v odměně ustanovené zástupkyně a jejích hotových výdajích v souvislosti se zastupováním žalobce v posledním odvolacím řízení po rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 2. 2023 č. j. 21 Cdo 1277/2021-444, jejíž přesná výše a podmínky splatnosti budou uvedeny v samostatném usnesení okresního soudu.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Okresního soudu v Ostravě dne 12. 1. 2017 domáhal, aby mu žalovaný zaplatil na náhradě mzdy za dobu od 12. 1. 2014 do 12. 1. 2017 celkem 936 000 Kč, tj. 26 000 Kč měsíčně za období únor 2014 až prosinec 2016, resp. 16 774 Kč za část měsíce ledna 2014 a 9 226 Kč za část měsíce ledna 2017, to vše s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z postupně nabíhajících měsíčních částek náhrady od prvního dne měsíců březen 2014 až březen 2017 až do zaplacení.
2. Okresní soud napadeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 573 748 Kč spolu s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 16 364 Kč, jedenácti částek po 23 716 Kč a dvanácti částek po 24 709 Kč, jak v uvedeném pořadí postupně nabíhají, a to od prvního dne měsíců březen 2014 až únor 2016 až do zaplacení (výrok I), v části, ve které se žalobce domáhal zaplacení 362 252 Kč a úroků z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 410 Kč, jedenácti částek po 2 284 Kč, dvanácti částek po 1 291 Kč, dvanácti částek po 26 000 Kč a částky 9 226 Kč, jak v uvedeném pořadí postupně nabíhají, a to od prvního dne měsíců březen 2014 až březen 2017 až do zaplacení, žalobu zamítl (výrok II) a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výroky III a IV).
3. K odvolání žalobce směřujícímu proti části výroku II o zamítnutí žaloby na zaplacení částky 321 226 Kč s příslušenstvím (náhrady mzdy za dobu od 1. 1. 2016 do 12. 1. 2017) a odvolání žalovaného směřujícímu proti výroku I rozsudku soudu prvního stupně Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 16. 5. 2018, č. j. 16 Co 40/2018-164, rozsudek soudu prvního stupně „v odstavci I., v odstavci II. výroku, pokud jím byla zamítnuta žaloba o zaplacení částky 321 226 Kč s příslušenstvím, a v odstavcích III. a IV. výroku“ potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů řízení.
4. K dovolání obou účastníků řízení Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 14. 11. 2019, č. j. 21 Cdo 2233/2019-284, dovolání žalobce zamítl a (k dovolání žalovaného) rozsudek krajského soudu ve výroku, kterým byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně ve výroku, jímž bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci 573 748 Kč spolu s úroky z prodlení, jakož i v akcesorických výrocích zrušil a věc v tomto rozsahu vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.
5. Krajský soud v Ostravě následně rozsudkem ze dne 13. 10. 2020, č. j. 16 Co 40/2018-381, změnil rozsudek soudu prvního stupně „v odstavci I. výroku“ tak, že žaloba o zaplacení 573 748 Kč s příslušenstvím se zamítá (výrok I), uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení „před soudy všech stupňů“ 83 766 Kč k rukám advokáta JUDr. Radka Ondruše (výrok II) a rozhodl, že Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení „před soudy všech stupňů“ (výrok III). Odvolací soud vyšel ze skutečnosti, že původně pravomocně přiznaná částka 573 748 Kč s úroky z prodlení byla žalobci (po provedení příslušných mzdových srážek) žalovaným vyplacena a že žalobce po zrušení předchozího rozsudku dovolacím soudem vyplacenou částku žalovanému dosud nevrátil. V souladu s ustálenou rozhodovací praxí se proto zabýval tím, zda a v jakém rozsahu žalobci svědčil hmotněprávní důvod k poskytnutému plnění za dobu od 12. 1. 2014 do 31. 12. 2015 [s odvoláním na právní názor dovolacího soudu, že ho nelze přiznat „z titulu náhrady mzdy (platu) podle § 69 odst. 1 zákoníku práce“] „jako nárok na náhradu škody podle § 265 odst. 2 zákoníku práce“. Dospěl k závěru, že žalovaný (i když se v té době řídil pravomocným rozsudkem, jímž byla zamítnuta žaloba na neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru,

kteřé dal žalobci) „z objektivního hlediska“ porušil povinnost podle ustanovení „§ 4d odst. 2 a odst. 3 písm. b) zákona o obecní policii“ přihlásit žalobce v roce 2012 ke zkoušce odborné způsobilosti strážníka a zabezpečit jeho školení nejpozději 3 měsíce před skončením platnosti osvědčení ve specializovaném školicím zařízení, a že tuto zkoušku by žalobce (vzhledem k tomu, že předchozí dvě zkoušky vykonal úspěšně a s výjimkou neplatného rozvázání pracovního poměru mu nebylo vytýkáno porušení pracovních povinností) „úspěšně zvládl ... a byl by tak schopen (a ochoten) vykonávat práci podle pracovní smlouvy“. Při posuzování otázky, „jaká majetková újma vznikla žalobci v příčinné souvislosti s porušením ... povinností ze strany žalovaného“, odvolací soud dovodil, že tuto újmu je třeba vyjádřit jako „rozdíl mezi výdělkem, kterého by žalobce dosáhl u žalovaného při výkonu práce strážníka – hlídače, a výdělkem, který skutečně obdržel nebo by mohl obdržet u jiného zaměstnavatele“; vyšel přitom z úvahy, že v případě, kdyby žalovaný po neplatném rozvázání pracovního poměru přiděloval žalobci práci, přihlásil ho ke zkoušce odborné způsobilosti, kterou by žalobce úspěšně vykonal, „pak by žalobce neměl nárok na náhradu mzdy (platu) z neplatného rozvázání pracovního poměru, nýbrž na mzdu (plat) za výkon práce strážníka – hlídače“ a současně by „nebyl zaměstnán u jiného zaměstnavatele“, a proto je třeba „zohlednit, zda byl žalobce mezitím jinde zaměstnán“. Tento „rozdíl“ (a tedy podle odvolacího soudu též „hmotněprávní nárok na náhradu škody“) – při pravděpodobném výdělku, jehož by žalobce dosáhl u žalovaného při výkonu práce strážníka 23 716 Kč v roce 2014 a 24 709 Kč v roce 2015 – činí 306 791 Kč s příslušenstvím (16 364 Kč za leden 2014, 23 716 Kč za každý z měsíců únor až září 2014, 15 497 Kč za říjen 2014, 5 398 Kč za listopad 2014, 5 504 Kč za prosinec 2014, 7 043 Kč za leden 2015, 8 709 Kč za únor 2015, 5 409 Kč za březen 2015, 4 709 Kč za duben 2015, 5 509 Kč za květen 2015, 5 837 Kč za červen 2015, 24 709 Kč za červenec 2015, 10 966 Kč za srpen 2015 a 1 409 Kč za prosinec 2015); v rozsahu částky 266 957 Kč s příslušenstvím (na jejíž zaplacení při zohlednění výdělku, jehož dosáhl u jiného zaměstnavatele, žalobci nárok nevznikl) proto podle odvolacího soudu „hmotněprávní důvod k plnění chyběl“.

6. K dovolání žalobce Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 24. 2. 2023, č. j. 21 Cdo 1277/2021-444, rozsudek krajského soudu v části výroku I, v níž bylo rozhodnuto o změně rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 11. prosince 2017, č. j. 83 C 12/2017-125, v části výroku I ohledně částky 266 957 Kč s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky

- 8 219 Kč za dobu od 1. 12. 2014 do zaplacení,
- 18 318 Kč za dobu od 1. 1. 2015 do zaplacení,
- 18 212 Kč za dobu od 1. 2. 2015 do zaplacení,
- 17 666 Kč za dobu od 1. 3. 2015 do zaplacení,
- 16 000 Kč za dobu od 1. 4. 2015 do zaplacení,
- 19 300 Kč za dobu od 1. 5. 2015 do zaplacení,
- 20 000 Kč za dobu od 1. 6. 2015 do zaplacení,
- 19 200 Kč za dobu od 1. 7. 2015 do zaplacení,
- 18 872 Kč za dobu od 1. 8. 2015 do zaplacení,
- 13 743 Kč za dobu od 1. 10. 2015 do zaplacení,
- 24 709 Kč za dobu od 1. 11. 2015 do zaplacení,
- 24 709 Kč za dobu od 1. 12. 2015 do zaplacení,
- 24 709 Kč za dobu od 1. 1. 2016 do zaplacení,
- 23 300 Kč za dobu od 1. 2. 2016 do zaplacení,

jakož i ve výrociích II a III zrušil a věc vrátil v tomto rozsahu odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Dovolací soud vytkl odvolacímu soudu, že nesprávně vyložil závěry dovolacího soudu, vycházel-li

z toho, že „byl vázán právním názorem dovolacího soudu, že žalobci nelze požadované plnění za období od 12. 1. 2014 do 31. 12. 2015 přiznat z titulu náhrady mzdy (platu) podle § 69 odst. 1 zákoníku práce“, a zabýval-li se tím, zda požadované plnění nelze posoudit „jako nárok na náhradu škody podle § 265 odst. 2 zákoníku práce“. Nesprávně potom vyřešil též právní otázku, pokud uzavřel, že majetkovou újmu, která žalobci vznikla v příčinné souvislosti s porušením povinností žalovaného stanovených ustanoveními § 4d odst. 2 a odst. 3 písm. b) zák. o obecní policii, je třeba vyjádřit jako „rozdíl mezi výdělkem, kterého by žalobce dosáhl u žalovaného při výkonu práce strážníka – hlídače, a výdělkem, který skutečně obdržel nebo by mohl obdržet u jiného zaměstnavatele“.

7. V dalším průběhu odvolacího řízení žalobce podáním ze dne 29. 5. 2023 vzal žalobu zčásti zpět ohledně jistiny ve výši 266 957 Kč, která zůstala předmětem řízení po posledním rozsudku Nejvyššího soudu, a následně podáním ze dne 24. 8. 2023 vzal žalobu zpět i ohledně zbývajících úroků z prodlení, a to s odůvodněním, že mezi účastníky byla dne 4. 8. 2023 uzavřena mimosoudní dohoda o narovnání. Ze zmiňované dohody o narovnání odvolací soud mj. zjistil, že žalobce nakonec od žalovaného obdržel (kromě úroků z prodlení) na jistině částku odpovídající původně okresním soudem přisouzené částce 573 748 Kč po provedení zákonných odvodů.
8. Žalovaný souhlasil se zpětvzetím žaloby.
9. Podle ustanovení § 222a odst. 1 o. s. ř., vezme-li žalobce za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví.
10. Za stavu, kdy žalobce za odvolacího řízení vzal žalobu zčásti, která zůstala předmětem řízení po posledním rozsudku Nejvyššího soudu, zpět, odvolací soud v souladu s tímto dispozitivním úkonem rozsudek soudu prvního stupně v této části zrušil a řízení v tomto rozsahu zastavil.
11. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn skutečností, že účastníci v dohodě o narovnání shodně prohlásili, že nemají právo na náhradu nákladů řízení.
12. Ustanovená advokátka JUDr. Zdeňka Doležilková zastupovala žalobce, který byl dle výsledku řízení převážně procesně úspěšný, proto je žalovaný podle § 149 odst. 2 o. s. ř. povinen zaplatit státu náklady řízení žalobce spočívající v odměně ustanovené zástupkyně a jejích hotových výdajích v souvislosti se zastupováním žalobce v řízení před soudy všech stupňů.
13. Předmětem řízení před soudem prvního stupně byla částka 936 000 Kč s příslušenstvím. Žaloba byla důvodná ohledně částky 573 748 Kč s příslušenstvím, tzn. že žalobce měl procesní úspěch v rozsahu 61,3 %, proto je žalovaný povinen zaplatit státu náhradu odměny a hotových výdajů ustanovené advokátky za řízení před soudem prvního stupně v rozsahu 22,6 %. Podle usnesení okresního soudu ze dne 13. 7. 2018 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2019, č. j. 16 Co 58/2019-257 činila výše odměny a hotových výdajů 67 518 Kč, proto je žalovaný povinen zaplatit státu částku 15 259 Kč.
14. Předmětem prvního odvolacího řízení byla částka 894 974 Kč s příslušenstvím. Žalobce tedy měl procesní úspěch v rozsahu 64 %, proto je žalovaný povinen zaplatit státu náhradu odměny a hotových výdajů ustanovené advokátky za první odvolací řízení v rozsahu 28 %. Podle usnesení okresního soudu ze dne 13. 7. 2018 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 4. 2019, č. j. 16 Co 58/2019-257 činila výše odměny a hotových výdajů v tomto stádiu řízení 19 239 Kč, proto je žalovaný povinen zaplatit státu částku 5 387 Kč.
15. V dalších fázích řízení již byl žalobce zcela procesně úspěšný, proto je žalovaný povinen zaplatit státu 100 % náhradu odměny a hotových výdajů ustanovené advokátky za první dovolací řízení ve výši 19 239 Kč (usnesení okresního soudu ze dne 8. 1. 2020, č. j. 83 C 12/2017-297), za druhé odvolací řízení ve výši 35 453 Kč (usnesení okresního soudu ze dne 18. 11. 2020, č. j. 83 C 12/2017-394) a druhé dovolací řízení ve výši 12 826 Kč (usnesení okresního soudu ze dne 26. 2. 2021, č. j. 83 C 12/2017-425).

16. Odvolací soud proto rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Ostravě na nákladech řízení žalobce spočívajících v odměně ustanovené zástupkyně a jejích hotových výdajích v souvislosti se zastupováním žalobce v řízení před soudy všech stupňů s výjimkou posledního odvolacího řízení po rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 2. 2023 č. j. 21 Cdo 1277/2021-444 částku 88 164 Kč, do tří dnů od právní moci usnesení.
17. V případě posledního odvolacího řízení po rozsudku Nejvyššího soudu ČR ze dne 24. 2. 2023 č. j. 21 Cdo 1277/2021-444 není dosud známa výše těchto nákladů, protože dosud nebylo rozhodnuto o přiznání odměny a hotových výdajů za toto stádium řízení, proto odvolací soud rozhodl o povinnosti žalovaného tyto náklady nahradit pouze co do základu ve smyslu § 155 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak, a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím Okresního soudu v Ostravě.

Ostrava 30. srpna 2023

Mgr. Tomáš Zubek v. r.
předseda senátu